

INVESTIDURA DEL DOCTOR DAVID JOU I MIRABENT COM A DOCTOR HONORIS CAUSA DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA

Personal acadèmic i investigador, personal d'administració i serveis, estudiants, amigues, amics,

Permeteu-me que, abans de dirigir-me al Dr. David Jou, distingit avui amb el doctorat honoris causa per la nostra universitat, reti homenatge a qui va ser la primera dona que va rebre aquest títol honorífic de la nostra universitat. El dia 28 d'abril de 2008 la Dra. Carmina Virgili, catedràtica de Geologia i apadrinada pel Dr. David Brusi, rebia aquest reconeixement en atenció als seus mèrits acadèmics i a la seva tasca investigadora. Malauradament, fa pocs dies ens ha deixat. El seu traspàs és una pèrdua important per a la nostra comunitat i així volia destacar-ho, i també em sembla que és just i necessari que destaquí el llegat de tots i cadascun dels doctors honoris causa, homes i dones que, amb el seu exemple, han fet que la nostra universitat tingui una notable projecció nacional i internacional, i sigui reconeguda arreu com un exemple de compromís amb la ciència, el progrés i la societat.

Des de la creació de la Universitat de Girona, demà passat farà 23 anys, el Consell de Govern ha distingit prop d'una vintena de doctors honoris causa que pertanyen a camps del coneixement molt diversos. Avui distingim un científic, un físic amb una trajectòria científica i acadèmica reconeguda per la comunitat científica internacional, específicament en l'àmbit de la matèria condensada.

No insistiré en els mèrits científics contrastats del Dr. Jou, ni tampoc en la seva excel·lent tasca com a divulgador científic. Tampoc insistiré en el seu compromís ferm i constant amb la UdG, especialment amb els grups de recerca de Física Ambiental i de Sistemes Complexos. Tant la Dra. Elena Roget com el Dr. Xavier Casamitjana, padrins en aquest acte i notables deixebles del Dr. Jou, acaben de donar bon testimoni de tot plegat.

Sí que voldria posar en relleu la figura del Dr. David Jou com a universitari integral, un universitari instruït en el camp de la física però també un universitari culte i compromès amb la seva societat. Més d'un cop m'heu sentit a dir que la universitat

ha de formar bons científics, siguin físics, químics, economistes, enginyers, historiadors, pedagogs, psicòlegs, biòlegs, filòlegs, etc., però que per sobre de tot ha de ser capaç de formar persones. Persones lliures, crítiques i compromeses socialment. Com deia Ramón y Cajal, «un només pot ensenyar allò que sap». Ensenyar, en el sentit d'instruir sobre una disciplina específica, sigui de l'àmbit científic, tècnic, humanístic o social, requereix un docent amb bons coneixements sobre la matèria i amb habilitats per saber-los transmetre. Un estudiant, en el seu pas per la universitat, trobarà un percentatge elevat de docents amb aquestes habilitats i, en conseqüència, podem garantir que, en acabar la seva formació, haurà assolit una bona instrucció en l'àmbit elegit.

Però no oblidem que la universitat també ha de garantir la formació del pensament lliure i crític, i del compromís social. I com ho podem garantir, això? No amagaré que és difícil. Ens hem dotat d'un sistema universitari en el qual els docents són seleccionats i es promocionen per dos criteris, el seu bagatge científic (acreditat fonamentalment pel nombre de publicacions internacionals indexades) i per la seva experiència docent (acreditada fonamentalment pels anys de docència en graus i màsters). És més, en els darrers anys el pes de la selecció i promoció del personal acadèmic es fonamenta, principalment, en la seva producció científica.

On ha quedat el professor universitari integral, on han quedat aquells professors i professores d'universitat capaços de transmetre coneixements i valors alhora? Estem formant estudiants que reproduiran el que els hem ensenyat: molta instrucció específica i molt actualitzada en un camp de la ciència, molta cultura de la competitivitat, i molta importància de ser sempre el primer, d'arribar a la meta abans que cap altre.

La universitat i la societat necessiten avui, més que mai, acadèmics integrals. Acadèmics com el Dr. David Jou, que són bons investigadors, bons docents i que, per sobre de tot, saben transmetre els valors del compromís social i del pensament lliure i crític.

Dr. David Jou, per la Universitat de Girona és un veritable honor comptar amb vós com a membre de la seva comunitat universitària. Un científic, un poeta, un

divulgador de la ciència i un home compromès amb la seva societat. Ens haureu d'explicar com us ho heu fet per ser un verdader universitari «renaixentista» a la nostra època. Ens haureu d'explicar com podríem garantir que si un «només pot ensenyar allò que sap», el que *sap* sigui coneixement científic, cultura i compromís social.

En aquest acte d'avui, Dr. Jou, la Universitat de Girona vol reconèixer el vostre mestratge integral, el d'un veritable professor universitari, el del professor universitari en majúscules.

Moltes gràcies, mestre Jou; moltes gràcies, David.

Sergi Bonet

Rector

Girona, 10 de desembre de 2014